

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 134.979 van 15 september 2004
in de zaak A. 155.502/XIV-20.578.**

In zake : XXX
 die verblijft in het transitcentrum 127 bis
 te S.
 J. laan

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
de minister van Binnenlandse Zaken.

-

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 10 september 2004 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 6 september 2004 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en tot het vasthouden in een welbepaalde plaats, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 6 september 2004;

Gelet op de beschikking van 13 september 2004 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 13 september 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 september 2004 om 11 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. DECORDIER die loco advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de minister van Binnenlandse Zaken;

Gehoord het eensluitend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd
H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij niet ter terechtzitting aanwezig of vertegenwoordigd was; dat zij met een brief van haar “conseiller juridique” van 13 september 2004 heeft meegedeeld dat zij niet ter terechtzitting aanwezig zou kunnen zijn omdat zij dezelfde dag om 9u voor de raadkamer van de correctionele rechtbank diende te verschijnen; dat in die omstandigheden geen toepassing wordt gemaakt van artikel 37, § 1, tweede lid van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de vreemdelingen; dat er echter geen redenen zijn om de zaak uit te stellen, nu voormeld koninklijk besluit geen mogelijkheid van antwoord voorziet op de nota van een verwerende partij en nu de verzoekende partij zowel de feiten die volgens haar de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen, de ernstige middelen en het moeilijk te herstellen ernstig nadeel in het verzoekschrift diende uiteen te zetten; dat de vordering aan de hand daarvan kan worden beoordeeld;

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij met betrekking tot de derde voorwaarde het volgende aanvoert:

“Attendu que l’exécution immédiate des actes attaqués aurait comme conséquence le non-respect des droits fondamentaux.

Que ma cellule familiale sera fortement délabrée à cause de cette décision.

Que l’aide financière et humanitaire, à laquelle j’ai pu avoir accès en Belgique me sera enlevée arbitrairement.

Que l’exécution immédiate de la mesure prise me priverait de tout droit.

Que j’invite par conséquent Votre Haute Juridiction à ordonner la suspension de l’exécution des décisions querellées”;

2.3. Overwegende dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat de asielaanvraag van de verzoekende partij door de Duitse overheid zal worden behandeld en dat de verzoekende partij zelf aan de bevoegde Duitse overheid zal worden overgedragen; dat de verzoekende partij zich in de uiteenzetting van het voorgelou-

den moeilijk te herstellen ernstig nadeel beperkt tot enkele algemene beweringen, zonder deze op enige wijze te staven of op haar eigen situatie te betrekken; dat zij aldus niet aannemelijk maakt dat zij, anders dan in België, in Duitsland geen opvang of bijstand zou kunnen genieten en dat haar fundamentele rechten er niet zouden zijn gewaarborgd; dat in het verzoekschrift ieder concreet gegeven over de voorgehouden familiale banden in België ontbreekt; dat de verzoekende partij geen ander nadeel aanvoert; dat derhalve niet is voldaan aan de derde schorsingsvoorwaarde; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien september tweeduizend en vier, door :

de HH. C. ADAMS,

M. MILOJKOWIC,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

C. ADAMS.